

ABSTRAKT

Abstrakt

Cílem diplomové práce je zachytit a reflektovat osobní vzpomínky novodobých českých válečných veteránů z mise v Afghánistánu a napsání uceleného textu o tématu, které nebylo dosud zpracováno.

Meritum práce je zaměřeno na to, co se v zahraniční misi v Afghánistánu dělo, co narátoři zažívali, čemu čelili, co cítili, co žili a s čím se vyrovnávají. Reflexivně pojednávám o tématech: příprava do mise, výběr osob, loučení, první okamžiky v misi, esence války, obraz nepřítele, mezilidské vztahy, intimní život, finanční ohodnocení, talismany a návrat. Snažil jsem se na nich zachytit jejich „neobyčejně obyčejné“ životy vojenských profesionálů a jejich působení v zahraniční misi (s přesahem od odjezdové po příjezdovou životní etapu).

Primární pramen diplomové práce tvoří rozhovory vedené metodou orální historie s novodobými českými válečnými veterány z mise v Afghánistánu. Text se také opírá o dostupnou memoárovou literaturu, literaturu faktu, studie, průzkumy, časopisy, deník, internetové články a filmografii. Při reflexi vzpomínek na misi v Afghánistánu je sledována jak rovina historicko-politická, tak vojensko-společenská. Hlavním přínosem práce je položení pomyslných základů pro další obdobně orientované výzkumy z oblasti novodobé vojenské historiografie a prezentace nezmapovaného tématu novodobých válečných veteránů ČR z rozličných úhlů pohledu.

Klíčová slova

Válka v Afghánistánu, váleční veteráni, Armáda České republiky, orální historie.